libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Coperta: Ovidiu Muraru
Tehnoredactare: Pr. Eugen Mera
Lectura: Pr. Cătălin Pălimaru

Editura Renașterea, 2019
Piața Avram Iancu, nr. 18
RO-400117, Cluj-Napoca
Tel/fax: 0264/599649
E-mail: editura_renasterea@yahoo.com

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
POPESCU, SILUAN
Iubirea naște fericirea / Protos. Siluan Popescu; tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Andrei, Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului, Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului. - Cluj-Napoca: Renașterea, 2019
ISBN 978-606-607-287-8

2

Protos. Siluan Popescu

IUBIREA NAȘTE FERICIREA

Tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Andrei
Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului,
și Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului

editura Renașterea

Cluj-Napoca
2019

înainte-I, a suferit crucea, n-a ținut seama de ocara ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu. Luați aminte, dar, la Cel ce a răbdat de la păcătoși, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsați osteniți, slăbind în sufletele voastre. În lupta voastră cu păcatul, nu v-ați împotrivit încă până la sânge. Și ați uitat îndemnul care vă grăiește ca unor fii: «Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu te descuraja, când ești mustrat de El. Căci pe cine îl iubește Domnul îl ceartă, și biciuiește pe tot fiul pe care îl primește»". (*Evrei* 12, 1-6)

Cuprins

Ce este fericirea? 5

Putem ajunge la fericire? 8

Putem gusta fericirea? 9

Putem ajunge la siguranța că vom fi fericiți după moarte? 16

Care sunt condițiile ca să putem primi harul, ca să pornim spre fericire? 24

Care este calea către fericire? 28

Iubirea naște fericirea! 37

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

IUBIREA NAȘTE FERICIREA

Ce este fericirea?

Mulți oameni se întreabă dacă fericirea există cu adevărat și îndoiala lor este firească deoarece fiecare dintre noi am avut momente în care am simțit o pace adâncă, fiind în același timp deplin mulțumiți și bucuroşi, dar parcă tot ne este greu să spunem că fericirea există cu adevărat. Potrivit Dicționarului Explicativ al Limbii Române fericirea este „o stare de mulțumire sufletească intensă şi deplină", ceea ce ar însemna că toți am fost şi avem motive suficiente să credem că vom mai fi fericiți. Dar este suficient? Este suficient să simțim

o stare sufletească de intensă şi deplină mulțumire pentru a spune că suntem fericiți? Doar atât simțim şi considerăm noi a cuprinde fericirea? Dacă lucrurile ar sta aşa, am putea afirma că un om beat sau un drogat este fericit, deoarece cei care au trecut prin aceste stări mărturisesc că au simțit de multe ori o mulțumire sufletească intensă şi deplină. Ştim şi simțim că nu este aşa. De ce? Pentru că vrem să fim şi perfect conştienți atunci când suntem fericiți! Nu putem confunda fericirea cu beția, de orice fel ar fi ea!

Perfecta conştiență ne ridică însă o nouă problemă: teama de a nu pierde fericirea. Ca să fim cu adevărat fericiți nu trebuie să ne temem de nimic, nici măcar de faptul că am putea să ne pierdem fericirea, că fericirea ar putea să nu dureze. Nicio frică nu are loc în fericire! A fi fericiți presupune a fi siguri că starea de fericire nimeni și nimic nu o poate lua de la noi. Prin urmare, fericirea, pentru ca să fie autentică, trebuie să dureze veșnic și să știm că durează veșnic.

Dacă fericirea autentică durează veşnic înseamnă că şi cauza ei, acel „ceva" care ne aduce starea de mulțumire şi bucurie intensă şi deplină, trebuie să fie neschimbător şi etern, adică „ceva" ce este în lumea aceasta, dar care nu aparține ontologic, ființial, acestei lumi, deoarece observăm că aici caracteristicile comune lucrurilor sunt schimbarea şi efemeritatea. Acel „ceva" nu poate fi decât dumnezeiesc. Prin urmare, putem afirma că gustarea fericirii are loc doar atunci când simțim pacea, mulțumirea şi bucuria ce vin direct din Dumnezeu, din ceea ce este El, din ființa Lui, adică atunci când simțim deplin iubirea lui Dumnezeu, deoarece orice altceva ne-ar aduce intensă şi deplină pace, mulțumire și bucurie vom ști că este o stare ce nu poate fi eternizată, iar dacă nu vom şti acest lucru înseamnă că nu suntem deplin conştienți. Clipa de fericire este aceea în care Dumnezeu te ia în brațe, aşa cum îşi ia mama în brațe copilul. Cu privire la aceasta, Sf. Ap. Pavel ne spune: „în har sunteți

mântuiți (...) și aceasta nu e de la voi: este darul lui Dumnezeu" (*Efeseni* 2, 8). Harul, despre care vorbește Sf. Ap. Pavel, este energia iubitoare care pornește din ființa lui Dumnezeu și pătrunde lumea aceasta, inclusiv sufletele și trupurile noastre.

Așadar, putem spune că fericirea este o stare, pe care ne-o oferă harul dumnezeiesc, de perfectă conștiență, în care simțim pace, mulțumire și bucurie, depline și intense, pe care suntem siguri că nimeni și nimic nu le va lua de la noi.

Putem ajunge la fericire?

Afirmăm cu tărie că, în lumea în care trăim, așa cum este ea acum, nu putem ajunge la fericire, ci doar putem să o gustăm! Nu am găsit nicio mărturie despre un om pe care tristețea să nu îl fi ajuns. Nimeni dintre cei care au vorbit despre

fericire nu a afirmat despre sine sau despre altul că nu a cunoscut și tristețea. În ceea ce ne privește, creștini fiind, trebuie să avem în vedere că Mântuitorul Iisus Hristos numește viața noastră pământească „vreme de prigoniri" (*Marcu* 10, 30), iar Sf. Ap. Pavel ne avertizează că „toți care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigoniți" (II *Timotei* 3, 12).

Putem gusta fericirea?

Faptul că nu putem ajunge la fericire în lumea aceasta nu înseamnă însă că nu putem avea momente sau chiar perioade de fericire. Putem gusta fericirea și, mai mult, trăi cu nădejdea, cu speranța, sau chiar cu încrederea că după moarte vom întâlni o lume în care fericirea este posibilă sau că lumea aceasta poate să sufere o schimbare care să facă posibilă fericirea în cadrul ei. Pe ce ne bazăm când facem această

afirmație? Pe mărturiile celor care au avut parte de fericire. Cea mai importantă mărturie o constituie Schimbarea la Față a Mântuitorului Iisus Hristos despre care ne mărturisesc Evangheliile: „Iisus a luat cu Sine pe Petru şi pe Iacov şi pe Ioan, fratele lui, şi i-a dus într-un munte înalt, de o parte. Şi S-a schimbat la față, înaintea lor, şi a strălucit fața Lui ca soarele, iar veşmintele Lui s-au făcut albe ca lumina. Şi iată, Moise şi Ilie s-au arătat lor, vorbind cu El. Şi, răspunzând, Petru a zis lui Iisus: Doamne, bine este să fim noi aici; dacă voieşti, vom face aici trei colibe: Ție una, şi lui Moise una, şi lui Ilie una. Vorbind el încă, iată un nor luminos i-a umbrit pe ei, şi iată glas din nor zicând: «Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit; pe Acesta ascultați-L». Şi, auzind, ucenicii au căzut cu fața la pământ şi s-au spăimântat foarte. Şi Iisus S-a apropiat de ei, şi, atingându-i, le-a zis: Sculați-vă şi nu vă temeți" (*Matei* 17, 1-7).

După această mărturie referitoare la Mântuitorul Iisus, ne interesează în mod deosebit şi mărturia Sf. Ap. Pavel. De ce? Pentru că Sf. Ap. Pavel este un om care afirmă că a gustat fericirea – „Cunosc un om în Hristos, care acum paisprezece ani – fie în trup, nu ştiu; fie în afară de trup, nu ştiu, Dumnezeu ştie – a fost răpit unul ca acesta până la al treilea cer. Şi-l ştiu pe un astfel de om – fie în trup, fie în afară de trup, nu ştiu, Dumnezeu ştie, că a fost răpit în rai şi a auzit cuvinte de nespus, pe care nu se cuvine omului să le grăiască"., că este un trimis al lui Dumnezeu – „Pavel, apostol nu de la oameni, nici prin vreun om, ci prin Iisus Hristos şi prin Dumnezeu-Tatăl" (*Galateni* 1, 1); „vă fac cunoscut, fraților, că Evanghelia cea binevestită de mine nu este după om; pentru că nici eu n-am primit-o de la om, nici n-am învățat-o, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos" (*Galateni* 1, 11-12) – care ştie calea prin care toți putem ajunge fericiți – „nu mă ruşinez de Evanghelia lui Hristos, pentru că este putere a lui Dumnezeu spre